

Pénteken temetik dr. Veszprémy Dezsőt.

Szeged, május 15. (Saját tudósítónktól.) A Ferenc József-Tudományegyetem tudós rektorának, dr. Veszprémy Dezső orvosprofesszornak tragikus halála általános részvétet keltett nemcsak Szegeden, hanem az egész országban mindentűtt, ahol ismerték nevét. Az egyetemet ért súlyos gyászban méltó módon vész részt a város társadalma is, amelynek kedvelt és köztiszteletben álló tagja volt ideköltözése óta az elhunyt professzor. A polgármester rendeletére csütörtökön reggel fölventák a városháza árbócára a gyászlobogót. A csütörtöki tanácsülésen foglalkozott a tanács a gyászszertel és elhatározta, hogy részvétátiratot intéz dr. Veszprémy Dezső özvegyéhez és az egyetem tanácsához. Az özvegyhez intézett részvétátírat a következő:

„Méltóságos Asszony! Megrendüléssel értesültünk dr. Veszprémy Dezső egyetemi nyilvános rendes tanár urnak, a Ferenc József-Tudományegyetem ezidei Reक्टर Magnificusának váratlanul bekövetkezett elhalálózásáról és városunk közönsége és hatósága nevében mély részvétünket tolmácsoljuk. A megboldogult a magyar tudomány hivatott munkása, a Tudományegyetem egyik disze és kiválósága volt, akit kartársai a megadható legmagasabb kitüntetéssel az egyetem diszes vezető helyének betöltésére érdemesítették. Halála súlyos veszteséget jelent a magyar tudományra és az általa képviselt intézetre, de városunkra is, amely benne megértő, törekvéseinek önzetlen, határozatos támogatóját veszítette. A gyászban, amely elsősorban családját és az egyetemet érte, együttérzéssel osztozik városunk egész közönsége.

Kelt Szeged sz. kir. város tanácsának 1924. évi május hó 15-én tartott üléséből.

Az egyetem tanácsához pedig a következő átiratot intézte a város tanácsa:

„A Magyar Királyi Ferenc József-Tudományegyetem Tanácsának! Szeged szabad királyi város közönsége és törvényhatósága nevében tolmácsoljuk dr. Veszprémy Dezső tudományegyetemi tanár urnak, a Ferenc József Magyar Királyi Tudományegyetem Rector Magnificusának váratlanul bekövetkezett elhalálózása fölött érzett mély részvétünket.

A megboldogult egyik legértékesebb munkása volt a magyar tudománynak, bölcs vezetője intézetének, igaz barátja városunknak és önzetlen támogatója haladás iránti törekvéseinknek.

Eredményes munkásságának legértékesebb része Szegeden érvényesült, ahol kartársai megtisztelő bizalma a megadható legnagyobb kitüntetésre, a diszes és terhes rectori méltóságra érdemesítette.

A jól megérdemelt vezető helyen, tülemelkedve a kötelezettség színvonalán, messze kiható jelentőségű tervek megvalósítását tűzte ki célul s szilárd teherével igyekezett megalapozni a Tudományegyetem állandó elhelyezkedését.

Halála nagy vesztesége egyetemének, a magyar tudománynak, de városunknak is s a legjobb-jainkat megillető fájdalmas gyászal kísérik utolsó útjára.

Szeged sz. kir. város tanácsának 1924. évi május hó 15-én tartott üléséből.

A város tanácsa elhatározta azt is, hogy a város közönsége nevében koszorút helyez az elhunyt rektor ravatalára és temetésén testületileg részt vesz.

Az egyetem tanácsa csütörtök délelőtti rendkívüli ülést tartott és az ülésen az egyetem halottjának temetését beszélte meg. Az egyetem előcsarnokában ravatalozzák föl és onnan temetik pénteken délután 5 órakor. A ravatalt az egyetemi ifjuság díszőrsége őrzi. Az egyetem központi épületének főbejáratánál pedig két államrendőr áll csütörtök reggel óta őráéget.

A temetés a kalvinista egyház puritán szertartása szerint fog lefolyni. Imádkozik Bakó László szegedi ref. lelkész, az Egyetem nevében bucsubeszédet tart Pfeiffer Péter prorektor, míg az orvosi kar nevében dr. Demeter György orvoskar dékán mond emlékbeszédet.

Dr. Ravasz László püspök másirányú sürgős elfoglaltsága miatt nem vállalhatta az egyházi szertartást.

A szertartás után a gyászmenet a belvárosi temetőben lévő díszsírhelyre kíséri az elhunyt professzort, hol az intézetek nevében és az egyetemi ifjuság részéről tartanak beszédeket. Az elhunyt rektor helyettese az előző évi rektor, dr. Pfeiffer Péter prorektor lesz.

A Devizaközpont közli, hogy 100 takarékkorona árfolyama egyenlő 128 papirkoronával.

Magyarfalók tragikus pusztulása.

Nagylaknak kettős szenzációja van.

Makó, május 15. (Saját tudósítónktól.) Boldog Magyarország idejéből csengenek még a fülünkbe azok a nevek, amelyeket most a hír kapott szárnyra. Viselőjük zorsán, váratlan elmulásukon egy pillanattal el kell gondolkoznunk.

Boór Lajos, a Csanádvármegye szégyentábláján, amelyet a Fehérvár-korszak megbélyegzésére állítottak fel, ott szerepel a neve a kevesek között, akik Cseresnyés János darabont-főispánt iktatták. Nagylaki evangélikus pap volt, akinek szélsőséges pánszláv érzelmeit mindenki ismerte. Magyargyűlöletéből sohasem csinált titkot.

Az új oláh-uralom alatt szenátor lett Boór Lajos. Mint a közéletben szereplő nagyhangú egyén az utóbbi időben résztvevett az iskolák államosítása körül megindult akcióban, melynek leghevesebb ellenzője, az ugyancsak nem ismeretlen Kicsiny Miklós román lelkész volt. Kemény harcokat vívtak e kérdésben, amelyeknek tárgyalása közben az ellenfeleket a tetlegességig hevítették fel a szenvedelmek. Egy ilyen tárgyalás alkalmával — mint nagylaki megbízható egyének elmondották —, a mult

héten esett meg, hogy Kicsiny Miklós román lelkész felkapta az asztalon lévő súlyos tintatartót és azt Boór Lajos fejéhez vágta; halántékon találta és szörnyethalt.

Más verzió szerint a tintatartóra nem is volt szükség. A vita annyira felizgatta a lutheránus lelkészt, hogy a helyszínen szívszélhűdés ölte meg.

A néhai magyar időkben ugyancsak ismerőstül cseng a *Pattyány* Uros neve is, aki Nagylak egyik leggazdagabb parasztja volt és magyar neve dacára, tipikus román. Az új éra alatt nagyra vitte. Ő ugyancsak tragikus módon fejezte be földi pályáját. Autója alá került az országúton. Az autójának valami baja történt s soffőrjével együtt leszálltak, a gépkocsi elé kerültek, hogy a baj okát megkeressék. Az autó közben elindult s a gazdáját agyonzúzta.

Beszélnék arról is, hogy Pattyány az utóbbi időben autójáratil ellenőr volt s mint ilyen, az országúton az egyik kocsirol a másikra akart átszállani, ekkor történt a baleset: a hatalmas termetű ember a gép hátsó kerekai alá került és ott maradt holtan.

Tavasza fölépitik az új Munkásotthont.

Peidl Gyula szombaton Szegedre jön.

Szeged, május 15. (Saját tudósítónktól.) Nem ismeretlen az olvasó előtt, hogy a szegedi munkásságnak nincsen olyan otthona, ahol megfelelő kulturális működést fejthetne ki. A sok tagot számláló szervezet a Maros-utcai „Kiskaszinó” szűkös és kényelmetlen helyiségeiben kénytelen meghuzódni. Ezekben az egészségtelen, homályos helyiségekben kulturális, nevelő és ifjuságképező munkáról beszélni sem lehet. Mindenki előtt világos az, hogy a munkásoknak, akik egész napjaikat a gyárakban és műhelyekben töltik el a gépek mellett, esténként és vasárnaponként szükségük van olyan otthonra, ahol a szórakozás mellett megtalálják a továbbfejlődés lehetőségeit, kulturát, könyvet, folyóiratot.

Beszámoltunk hetekkel ezelőtt arról, hogy a szegedi munkásság körében akció indult meg, amelynek az a célja, hogy a szervezett munkásság saját erejéből építse fel a tágas, kényelmes, emeletes Munkásotthon épületét, hogy ott a szervezeti élet mellett tovább tudják nevelni a munkásifjuságot és kulturát tudjanak tanulni a munkástömegek. Ez az akció a legnagyobb energiával folyik a munkásság körében és egyetlen olyan szervezett munkás sincsen Szegeden, aki ne járult volna már eddig is hozzá munkabérének filléreivel a Munkásotthon felépítéséhez. A munkásság hetenkint rója le adóját erre a célra és

ezáltal érték el a szegedi munkások azt, hogy néhány hónapon belül már tekintélyes összeggel rendelkeznek. A Munkásotthon-alapnak már eddig van tulajdonában ötvenezer darab téglá, ami a mai gazdasági viszonyok mellett jelentős összeget képvisel, ezenkívül az alap különböző nagyobb összegekkel is rendelkezik. A nagyszabású Munkásotthon épületének felépítéséhez azonban három-százezer téglára van szükség, nem is említve a munkabért és a többi különböző legszükségesebb anyagot.

Miután a munkásság otthonát jövő tavasza minden körülmények között fel akarja építeni, a később kijelölendő telken, hogy az összeg minél hamarabb gyarapodjon, szombaton este a Kasszalloda összes termeiben nagyszabású ünnepélyt rendez, amelynek bevételeit kizárólag a Munkásotthon-alap javára fordítják. A munkásság mindent megtett az ünnepély sikere érdekében.

Erre az alkalomra Szegedre jön Peidl Gyula nemzetgyűlési képviselő is. A Szeged munkatársának értesülése szerint Peidl Gyula szombaton este érkezik Szegedre. Részt vesz az ünnepélyen és már vasárnap visszautazik a fővárosba. Peidl Gyula ez alkalommal Szegeden politikai beszédet sehol sem fog mondani és valószínű, hogy beszámolóját is csak a nyár végén, vagy ősszel fogja megtartani.

A gyilkosok feleségeinek vallomása a rákosszentmihálytelki bűnügyben.

Budapest, május 15. A rákosszentmihályi gyilkosság ügyében a csütörtöki tárgyalást fél 10 kor kezdték meg. Szuronyos fegyházor kíséretében Molnár Tóth Józsefné állott a bíróság elé. Fátyolós, sirásra hajló hangon mondja el vallomását:

— Ha tudtuk volna, hogy mit csináltak férjeink, akkor már bevallottuk volna, vagy együnkünk, vagy másunk. De megmondtuk volna, hiszen tetteink annyit nem tudnánk.

Vallomásában előadja, hogy sem ő, sem Kanozsayné semmit sem tudott, minden a hátuk megett történt és férje azt mondta neki, hogy Kanozsaynak azért ad annyi pénzt, mert nagy szivességet tett neki azzal, hogy beköltözött a rákosszentmihályi házba és így nem rekvirálták el. A husvéti vakáció alatt gyermekével kiment ő is Rákosszentmihályra és a kerlet szepitgeték, a gruppon csillag alakú virágágyat formált, de nem tudta, hogy az öregasszony holiteste az alatt van. Kanozsay férjétől a kertben megint pénzt követelt, azonban férje ekkor is ugyanazt az okot hozta fel, ő előtte, amit előbb említett. Ezután Dunapentelére utazott édesanyjához és mire visszatért, férjét már letartóztatták és nem volt módjában vallomást tenni.

A ruhaneműekre és ékszerekre vonatkozólag kérdezik ezután és elég nyugodtan válaszol; ezután megtörténik Molnár Tóthné szembesítése Kanozsayval, ahinek szemébe mondja, hogy férjével tárgyalta a rákosszentmihályi házvételt. Kanozsay minden gyanúsítás ellen tiltakozik és egyre azt hangoztatja, hogy mindenről be fog

bizonyosodni, hogy az nem igaz. A közönség körében Kanozsay tagadására a megboltráncolás zugása hallatszlik.

Kanozsayné, a negyedik vádlott vallatása következik ezután, aki kétféle gyilkosság és kétféle rablás elkövetésénél bűnrészességgel és bűnszegédséggel vádol a bíróság. Nem éri magát bűnösnek, gyorsan, kinos szabályossággal megfogalmazott mondatokban mondja el vallomását. 1921-ben ismerkedett meg Kanozsayval, azelett nevelőnő volt. Egy alkalommal fel akarták keresni Molnár Tóthot, aki férjének barátja volt, azonban akkor csak az asszonnyal beszéltek, másnap újra elmentek és akkor került szóba először a rákosszentmihályi házvétél. Egy ízben Molnár Tóth elmondotta nekik, hogy valóni készül feleségétől, elmondja a dr. Bary ügyvéd irodájában lejátszódó eseményeket és hogyan költöztek ki Rákosszentmihályra. A hurcolkodás idejében egy láda körvonalaire emlékszik, de ezt csak a sötétben látta és határozottan nem tudja, hogy láda volt-e.

Pénteken a bíróság nem tart tárgyalást és így szombaton lesz a tárgyalás ötödik napja.

— KÜLFÖLDI HIREK. A Daily Express értesülése szerint az angol bankárok hajlandók Romániának 10 millió font sterling kölcsönt nyújtani. — Erserum környékén heves földrengés volt, amelynek folytán több falu elpusztult és 50 ember meghalt. — A szerb kormány felhívta a párisi követtségét, hogy közölje a kormányval, hogy a királyi párnak május 25-re tervbe vett látogatása a szerb miniszterválság miatt bizonytalan időre elhalasztott.